

жливи. Човѣкъ може да сграбчи кончето и да го носи на рѣцѣ като агне, но като го сложи на земята, може да му се покаче на гърба и то го носи безъ голѣма мжка. Пончетата сж много сгодни за дѣцата, които лесно ги товарятъ и ездятъ. Лѣтъ и зимѣ пончетата живѣятъ въ хергелета, прѣкарватъ повето по полето като диви, криватъ се въ лошо врѣме подъ скалитѣ и дърветата, въ трапищата и подъ изоставенитѣ стрѣхи, Но жителитѣ сж ги изловили

и опитомили всички, като се ползватъ отъ тѣхъ. Понитѣ живѣятъ отъ 25—30 години. Тия дребни носачи лесно прѣгазватъ натоварени блатъ, треса-вища и мочори, въ които едритѣ и тежки коне биха скоро затънали. Освѣнъ това понитѣ се катерятъ съ чуднабързина, като кози, по скалитѣ, стрѣминитѣ и урвитѣ.

Едно врѣме въ Шотландия се въдѣли много отъ тѣзи кончета, но сега човѣшката мжка ги е